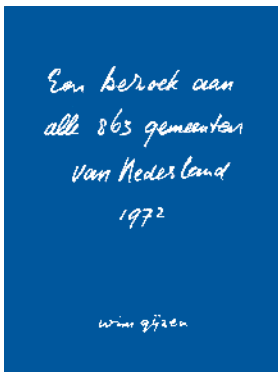

VanSpijk/Rekafa Publishers
voorjaar 2015 spring

NIEUWE BOEKEN / NEW BOOKS

Wim Gijzen
*Een bezoek aan alle
863 gemeenten
in Nederland - 1972*
p. 1-3

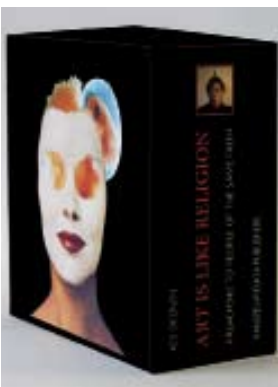
Jan Kersschot
Bodyscapes
p. 4-5

Ryan Mendoza
Amerikkka
p. 6-7

Hugo Tieleman
Land of Confusion
p. 8-11

Jos Deenen
*Art is like religion,
preaching to people of
the same faith*
p. 12-15

Klaas Gubbels
Gubbels in Oranje
p. 16-17

**Rivalen aan
het Haagse Hof**
p. 18-19

**Courtly Rivals in
The Hague**
p. 20-21

Wim Gijzen

‘Een bezoek aan alle 863 gemeenten van Nederland - 1972’

In 1972 bezocht Wim Gijzen heel Nederland en fotografeerde hij zichzelf, met een panoramacamera op statief, bij het gemeentebord.

In het dorp of stad kocht hij twee ansichtkaarten, verstuurde er één naar de toenmalige Rotterdamse Kunst Stichting (die destijds het project mogelijk maakte) en hield er zelf één. Verder fotografeerde hij de winkel waar hij de postkaart had gekocht en de brievenbus waar hij ze gepost had.

Per gemeente leverde dat één panoramafoto, twee ansichtkaarten - één met de afbeelding en één met de adreskant met postzegel - plus een foto van de winkel en de brievenbus. En zo zijn ze, opgeplakt op papier, alle 863 ingelijst op formaat 24 x 33 cm.

Te zien is het landschap uit die tijd, de inrichting van de leefomgeving, de kleding, de auto's, de kleine (dorps)-

winkels, die nu bijna allemaal verdwenen zijn, de reclames met de prijzen en merken en niet te vergeten de talloze prachtige oude brievenbussen van de PTT. En natuurlijk ook de 863 ansichtkaarten met stads- en dorpsgezichten, pleinen, stations, kerken en andere specifieke gebouwen, ontluikende nieuwbouwwijken aan de rand van de stad en dorp en andere zaken die men wilde laten zien, zoals bijvoorbeeld de plaatselijke klederdracht.

Waren er in 1972 nog 863 zelfstandige gemeenten, in 2015 zijn er dat nog maar 393. De 863 collages zijn opgenomen in een boek dat op 14 maart 2015 verschijnt.

Presentatie in De Kunsthal, Rotterdam, maart 2015

Wim Gijzen

Een bezoek aan alle 863 gemeenten in Nederland - 1972

Formaat: 24 x 33 cm, genaaid gebrocheerd

880 pagina's met 863 afbeeldingen

ISBN 978-90-6216-983-2

Prijs: € 40,00

Venlo met de Maas vanuit de lucht

500-

5 JULI 1972

copyright Aerophoto-Schuifsel no. 31353

Rotterdamse Kunststichting

Kruisplein 30

Rotterdam-2

Wim Gijzen

Wim Gijzen

‘A visit to all 863 municipalities of the Netherlands - 1972’

In each municipality, using a tripod and wide-angle lens, I photographed myself next to the signpost of the village.

In the village or city I would buy two postcards, send one to the former arts foundation of Rotterdam (which financed the project) and keep one for myself. I would photograph the shop in which I purchased the postcards as well as the letterbox in which I mailed them.

This way each community supplied me with a panoramic image, 2 postcards (one with recto an image and verso the address and stamp), and a photograph of the shop and the letterbox. All 863 images, pasted on paper size 33 x 24 cm, have been framed.

In this publication all the images have been reproduced on a 1:1 scale. As an extension of a number of earlier projects, it was my intention to draw The Netherlands in this manner. It is the photographic registration of the whole of the Netherlands in the year 1972.

The landscape at the time has been portrayed; the living environment, the clothes, the cars, the small shops which by now have almost all disappeared, the advertisements and brands and prices and, last but not least, the splendid old post-boxes of the royal mail.

And of course the 800 or so postcards depict the city and village views: squares, stations, churches, other specific buildings, emerging suburban areas and other things one wanted to show, like for instance the local traditional costumes

In 1972 there were 863 independent municipalities; in 2015 there remain some 393.

Wim Gijzen

Presentation in De Kunsthal, Rotterdam, march 2015

The entire project has been exhibited in:

1973

Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam (NL)

Henie Onstadt Kunstsenter, Oslo (Nor)

1974

Gemeentemuseum, The Hague (NL)

The Fruit Market, Edinburg (Sco)

Art Gallery and Museum, Aberdeen (Sco)

2007

Galerie Werfkade 16, Hoogezand (NL)

2011

Verbeke Foundation, Kemzeke (B)

2015

De Kunsthal, Rotterdam (NL)

Wim Gijzen

A visit to all 863 municipalities of the Netherlands - 1972

Size: 24 x 33 cm, paperback

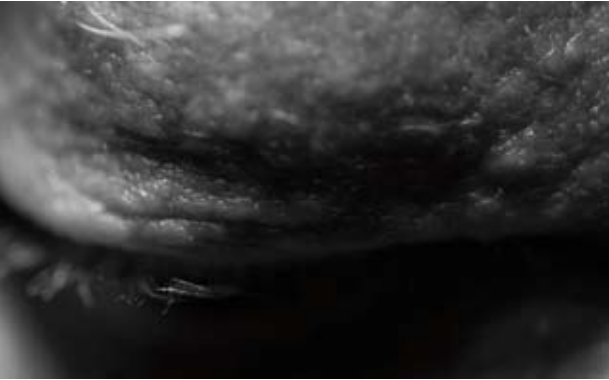
880 pages with 863 illustrations

ISBN 978-90-6216-983-2

Price: € 40,00

This is pure perception, Jan Hoet, curator of Documenta IX

Jan Kersschot

‘Bodyscapes’

Dr Jan Kersschot is gefascineerd hoe zwart wit foto's van handen spiegels kunnen zijn van de menselijke conditie. Door de handen van zijn patiënten te isoleren en ze van zeer dichtbij te fotograferen, brengt hij de kijker werkelijk oog in oog met handen - en dit op een zeer directe en intieme wijze. De authenticiteit van deze ervaring is des te sterker omdat er geen enkele beeldmanipulatie wordt gebruikt.

Handscapes was zijn eerste reeks foto's, en die reeks werd door Jan Hoet, curator van Documenta IX, beschreven als *pure perceptie*. Zijn tweede fotoreeks *Skinscapes* brengt de kijker oog in oog met de huid van handen. Zijn derde reeks *Eyescapes* toont fragmenten van ogen en oogleden. Ondanks het feit dat hij zich beperkt tot één bepaald onderwerp, is hij er opnieuw in geslaagd om de kijker dicht bij zijn onderwerp te brengen en de kijker op een nieuwe manier te leren kijken.

Dr Jan Kersschot is fascinated how black and white photographs of hands can become mirrors of our human condition. By isolating the hands of his patients and photographing them from up-close, he puts the viewer face to face with human hands in an extremely direct and intimate way.

The authenticity of the experience is even stronger as no digital manipulation has been applied. Handscapes was his first series of photographs and was described by the late Jan Hoet, curator of Documenta IX, as pure perception. His second series Skinscapes brings the viewer face to face with details of the human skin of hands. His third series Eyescapes shows photographs of eyes and eyelids. Despite the limitations of choosing one particular subject matter, he has succeeded again in inviting the viewer to literally come close and see for anew.

Jan Kersschot - Bodyscapes

Auteur: Michael James Gardner

Formaat: 17 x 24 cm, hardcover

112 pagina's met ca. 50 afbeeldingen in kleur

ISBN 978-90-6216-971-9

Prijs: € 19,50

Ryan Mendoza

‘Amerikkka’

Ryan Mendoza (New York, 1971) is een Amerikaanse kunstenaar die, na zijn studie aan de Kunstacademie in Parijs, van Europa zijn werkgebied heeft gemaakt.

Afwisselend wonend en werkend in Napels en Berlijn exposeert hij vanaf 1997 zijn op anonieme foto's, krantenartikelen en beeldmateriaal uit magazines gebaseerde schilderijen op verschillende locaties in Europa waaronder de prestigieuze galerie White Cube (2002) in Londen.

Met zijn solo tentoonstelling *The Possessed* in het MADRE, Museo d'Arte Contemporanea Donnaregina in Napels slaat Mendoza in 2010 een nieuwe weg in. Zijn schilderijen worden persoonlijker door gebruik te maken van door hem van de straat gehaalde modellen of mensen in zijn directe omgeving in emotioneel ongemakkelijke of intimiderende poses. De catalogus omschrijft het zo: *He depicts scenes that traverse intimate dreads and reveal humanity's hidden obsessions.*

Al snel wordt duidelijk dat hij met deze scenes één verhaal wil vertellen. Op zijn indrukwekkende solo presentatie op FRIEZE Londen in 2010 (met Galleria Massimo Minini, Italië) zien we dit terug doordat de titels van zijn doeken samen verwijzen naar één verontrustende gebeurtenis. Het verhaal eindigt met: *I will write about it in the margins of your diary.*

Ryan's persoonlijke verhaal heeft inmiddels ook vorm gekregen in een uiterst intiem dagboek dat een geheel eigen leven is gaan leiden. De solo presentatie op de VOLTA New York in 2012 (Livingstone gallery) leidt Mendoza's verhaal voor het eerst terug naar zijn geboortegrond.

Livingstone gallery presenteerde het werk van Ryan Mendoza eind 2014 in de tentoonstelling, *Everything and Nothing - Blowing down my house.*

Everything and Nothing verwijst naar het interview met curator/kunsthistoricus Hans Ulrich Obrist in Berlijn in 2012. Tijdens een chaotisch interview in Café Einstein - dat bijna als een *Gesamtkunstwerk* gezien kan worden met video, performance en een literair steekspel - spoort Hans Ulrich Obrist hem aan om zijn dagboek uit te werken en te pu-

bliceren. Daarmee leidt hij hem verder op een zeer intiem en persoonlijk pad.

In de video's en foto's die Ryan Mendoza van zijn modellen maakt verwerkt hij een verhaal door in korte teksten op zijn modellen te schrijven, zoals hij dat vanouds ook in zijn schilderijen en de titels daarvan deed. Nu brengt hij deze foto's samen in het foto-boek *Amerikkka*. In de inleidende tekst vertelt hij het verhaal wat hij vervolgens verbeeldt aan de hand van de foto's van beschilderde modellen. Daarmee ontstaat een nieuw geheel, een versmelting van schilderij, video, performance, literatuur en fotografie.

Ryan Mendoza - *Amerikkka*

Formaat: 24 x 30 cm, paperback

80 pagina's met ca. 70 afbeeldingen in kleur

ISBN 978-90-6216-999-3

Prijs: € 15,00

Hugo Tieleman

‘Land of Confusion’ selected works 2010 - 2015

Soms ziet een schilderij eruit alsof het niet gemaakt is, maar in de loop van de tijd ontstaan. Het verfpervlak heeft iets natuurlijks, iets toevalligs. In grote delen van de schilderijen van Hugo Tieleman (1982) is zoiets aan de hand. Van dichtbij lijkt het alsof je naar de vloer van een spuiterij kijkt, waar pas nog iemand overheen gelopen is die een vol blik zwarte lakverf niet helemaal recht hield. Tieleman legt zijn doeken dan ook plat op de grond als hij eraan werkt, net als de Amerikaanse action painter Jackson Pollock in de jaren vijftig.

Maar waar de spetters en slierten van Pollock alleen verf waren, daar stellen ze bij Tieleman ook nog iets voor. Zijn grillige druppings zijn tegelijkertijd riethalmen die groen en geel boven zwart water uit steken, of touwen die vanuit de hut op een woonboot slap het water in hangen. De onvoorspelbaarheid van de patronen en vlekken komt hem goed van pas bij het suggereren van wildernis. Mooi voorbeeld van vorm en inhoud die gelijk opgaan, van verf en voorstelling die elkaar versterken.

De meest concrete vormen in deze wildernis zijn gebouwtjes. Maar stel je daar niet te veel van voor. Meestal zijn het een soort hutten, primitieve onderkomens van schots en scheef getimmerde planken. Die planken zijn vaak weer niet meer dan een stel bontgekleurde verfstrepen naast elkaar, en als ze dikker in de verf zitten zien ze eruit als oud hout waar de zoveelste laag kleur op is gezet om verwerking tegen te gaan. Het zal wel niet de laatste laag zijn die erop gaat. En met de vegetatie van verf in Tielemans jungle kan het ook nog alle kanten op.

door Gijsbert van de Wal, NRC, 10 januari 2013

I

Branches and leaves lay in an irregular but balanced pattern on the ground. It's possible someone put them there. You take another look. Is it even possible for someone to arrange debris in such an attractive manner? Gradually you realize how bright and unnatural, almost toxic, the colours are and how lifeless the ground is where these natural remains rest. And then you read

the title: “*Pollution*,” and you see that indeed, this is the result of pollution.

“Man will be the coward he can afford to be” (Philip Claudel, ‘Gray Souls’). When you look at Hugo Tieleman’s paintings there is not a person in sight. And yet, it’s obvious that the sorry state of Tieleman’s landscapes was mainly caused by man. Even in the absence of human figures in his paintings, there is no shortage of human footprints: you can clearly see the consequences of man’s actions, the markings of his reasoning, and the remains of his undertakings conceived of good intentions or bad. What we see may be the result of careful planning or the result of an unanticipated whim; like a daydream or a survival impulse. Even so, when man enters the domain of nature he will always take a piece of her soul. In the same way, an impersonal hotel room takes on a fraction of the character of its temporary inhabitant. This effect goes both ways

Hugo Tieleman’s paintings show us a displaced world, a green wasteland, a disorderly growth that is surprisingly colourful and attractive. Tieleman has described his work as a battle between culture and nature. Interestingly enough, the canvases, at first glance, seem remarkably harmonic. The conflict Tieleman rightfully identifies is not easily spotted. Especially in his new work this battle is portrayed delicately. You have to look for it. While in his early work there was an obvious clash between contradicting elements, his recent work seems to emanate order. A second look is required to notice that in these paintings nature is everything but pristine, that Tieleman’s trees are burnt and his plants tainted by oil spills.

“My paintings are not an accusation against our contemporary society: I perceive them as research into our changed perception of nature, the landscape and the world around us. It is up to the viewer to translate this to his or her reality.” This is what Tieleman writes in a statement about his work. It is a statement that anyone can understand and most probably perceive in the same way. What is intriguing is how Tieleman visualizes this changed perception of nature. Some of his paintings express a kinship with the Romantic period in painting. And yet, when you look at landscapes from this period, by someone like Caspar David Friedrich, you can clearly see how our ideas about nature have changed. While Tiele-

Mining site 1, 2014

*olie-, alkydverf, spuitbus op doek, 150 x 200 cm
Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst,
Publieksprijs 2014*

Trans-Niger Pipeline 7, 2013

*olie-, alkydverf, spuitbus op doek, 180 x 220 cm,
De Heus-Zomer collection
Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst,
Publieksprijs 2013*

Flaot 2, 2012

olie-, alkydverf, spuitbus op doek, 80 x 120 cm

Nominatie Premio Lissone, Italy 2012

man and Friedrich's landscapes may have been painted in a similar way, the intentions of the painters are clearly different, as are the viewers' reactions to what is portrayed.

To further elaborate: the Romantic art period introduced a new kind of nature. Instead of meticulous gardens constructed with mathematical precision, Romantic period gardens were frivolous, having all kinds of twists and turns. Henceforth, this sort of unruly garden was known as 'natural', as opposed to 'cultured.'

In the late 18th and early 19th century people started to paint wilderness, mountains, ravines, anything that had instilled fear and that they would have tried to escape from. It is this that is the core of the Romantic understanding of the sublime, where attraction and danger come together. Several of Tieleman's recent paintings harbor this Romantic combination of adventure and risk. This applies to the dangerous curve in a mountain road in "Roadblock", the rickety footbridge hanging high in the sky in "Bridge" or the series called "Villa Loco," which fittingly portrays dwellings that are idyllic and at the same time crazy.

It is this kinship with Romantic art that forces the viewer to question the relationship between culture

and nature in Tieleman's work. It is significant that most people won't recognize much danger in his paintings. This fact by itself shows in a subtle way that the moment we are confronted with nature we automatically start to cultivate and modify it. Not in the Baroque, geometric sense, for there is no reason to blow it out of proportion, but we have no need for a stylized answer to a frightening nature. Now danger has become a challenge, something we strive for. Without pondering it we shape nature according to the image of it that we have in our minds, an image that we perceive as the most pleasing and least problematic. The apparent resemblance with the Romantic landscape still exists, but the experience is profoundly different.

II

While Tieleman's imagery may relate to the Romantic period and refer to painters from a long time ago, his topics are very contemporary. His paintings question important issues in a very clear way. Over the past five years his canvases have become less literary. To put it differently; Tieleman tells his story less with what he paints and more with how he paints. His brushstroke, the paint itself, has gained in importance. Tieleman painted

Sinkhole 3, 2014

olie-, alkydverf, spuitbus op doek, 200 x 150 cm
The Ekard Collection

his first canvasses with acrylic paint, making them literally more flat and less layered than his recent work. An important aspect in his later work is the mixing of a garden variety varnish with oil paint. First he prepares the canvas using turpentine, and then he applies the varnish. The chemical reaction these two cause produce a certain structure on the canvas. This structure works as a counterpoint to the image Tieleman constructed in his mind and had prepared in Photoshop on his computer. By working quickly and reacting to what has already formed on the canvas, Tieleman incorporates an intuitive counterweight to his well-prepared intentions. What seems like a well thought out composition is partly the result of uncontrollable elements. By using these different kinds of paint, Tieleman's canvasses gain in liveliness. Bright colours light up and are interspersed with matt tinges. This is how Tieleman creates a contrast with the often static image on the canvas. As already mentioned, you won't find people in his paintings. On the rare occasion we do find a living being, it hardly moves; the colourful parrot in "Parrot's Habitat" is trapped in a cage.

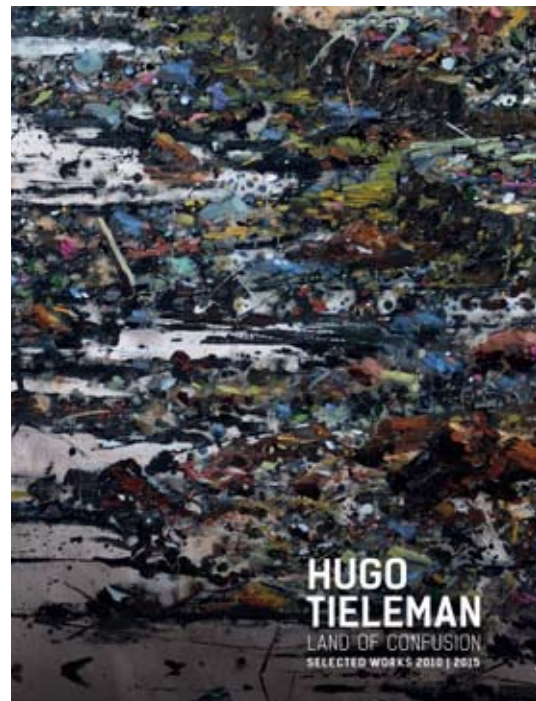
Tieleman himself moves freely. He is an avid traveler who translates his impressions into small works on paper and collages. More importantly, he mentally

Selectie van belangrijke presentaties en exposities in 2015

- Livingstone Gallery, Den Haag - 10 mei
- Noordbrabants Museum - 19 september

crosses borders and is constantly (probably unconsciously) in the process of connecting different worlds. He does not want to lecture but his work clearly shows involvement. Tieleman does not paint burnt trees out of a morbid interest. While he is clearly living in the present, he is also a traditionalist. Someone who enjoys looking back, can appreciate other, older, painters and can completely focus on the profession of painting. In his work, the realm of the story and the realm of the canvas' texture are equally important. Tieleman's canvasses seem to get more sober, but the paint skin is teeming with life. That's why static objects like an empty rope ladder or an abandoned tree hut evoke questions.

Crossing Borders by Mischa Andriessen

Hugo Tieleman - *Land of Confusion*

Author: Mischa Andriessen

Size: 24 x 30 cm, hardcover

176 pages, 120 illustrations in color

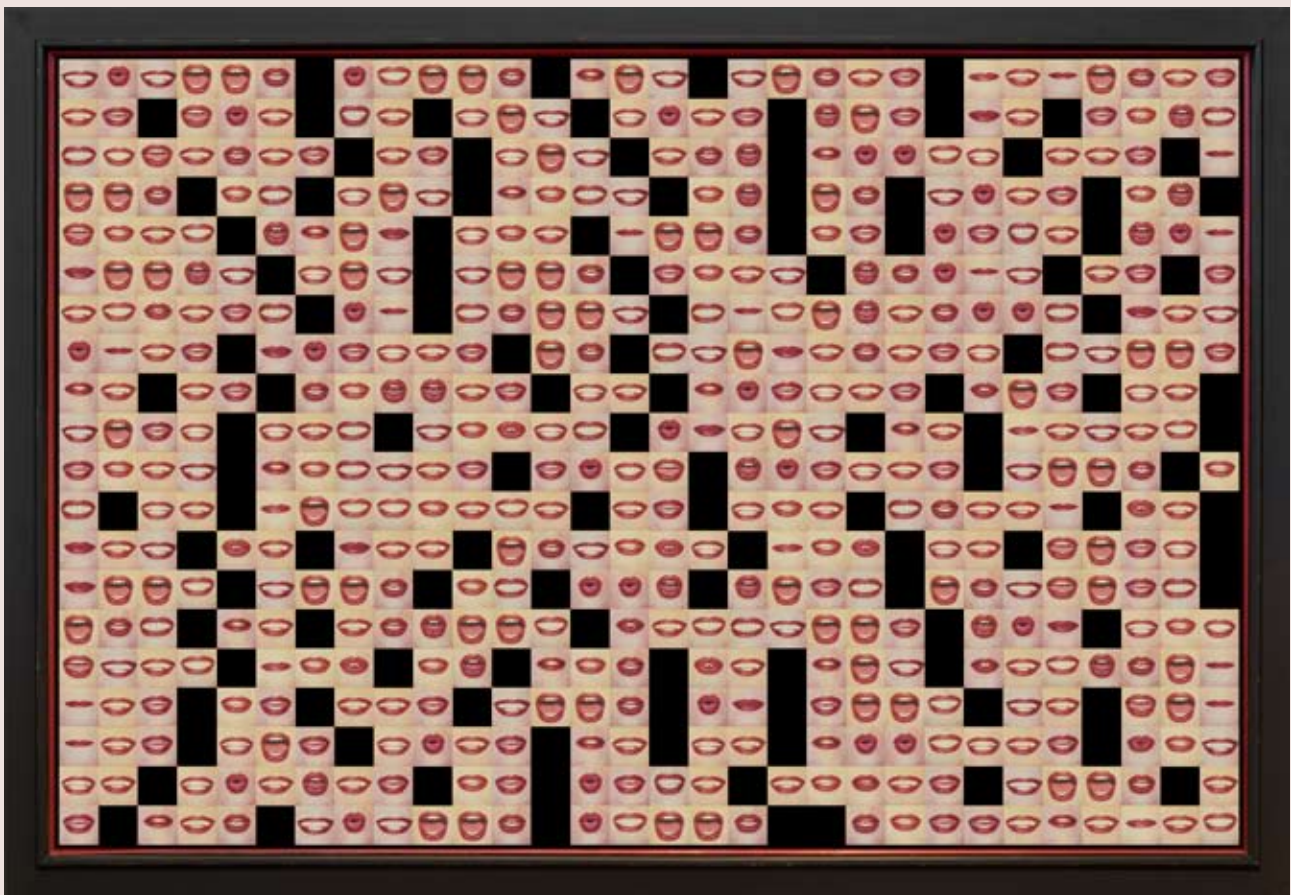
ISBN 978-90-6216-961-0

Prijs: € 29,50

As long as water kisses the horizon,
poems will be stranded on the beach...
DWV 635, 40 x 58 cm, 2008,
collection Museum Van Bommel Van Dam, Venlo

Total oral
DWV 808, 137 x 195 cm, 2013,
collection Verbeke Foundation (B)

Jos Deenen

‘Art is like religion, preaching to people of the same faith’

Aan de hand van schitterend voorgeselecteerd beeldmateriaal uit magazines en tijdschriften, super gedetailleerd uitknippen; weloverwogen assembleren en combineren van verschillende, soms volstrekt tegengestelde componenten; minutieus verlijmen alsook vlijmscherp ironisch taalgebruik in titels en teksten, produceert beeldend kunstenaar Jos Deenen (1956) jaar in jaar uit een grote flow onverwisselbare kunstwerken.

Deenen sluit nauw aan bij de roemruchte collagetradiaties van kunststromingen als Dada, het Surrealisme en de Engelse Pop Art. De soms ook bewust erotische kunstwerken worden gekenmerkt door ingenieus compositiegevoel. Soms is het alsof hij het blasfemische, scabreuze en vileine van Félicien Rops, Georg Grosz, Karl Kraus, John Heartfield, Luis Bunuel, Henry Miller en Pier Paolo Pasolini een nieuwe, geactualiseerde adem geeft. Vooral als hij op zijn recente collages de letterlijk en figuurlijk halfslachtige houding van bijvoorbeeld de VS, het Vaticaan of de Media op de korrel neemt. Tezelfdertijd blaast hij nu en dan op onnavolgbare wijze een oud gezegde of spreekwoord als ‘de hond in de pot vinden’ ander leven in. Met zichtbaar genoeg manipuleert Deenen iedere keer weer op originele wijze argeloze kijkers. Het intieme en particuliere vermengt hij, in doordachte, schalks gemonteerde beelden en ontmaskerende, trefzekere woorden, bewust met het algemene en openbare. De drang om te kijken wordt soms onderdeel van het kunstwerk. Jos Deenen speelt namelijk herhaaldelijk en opzettelijk met camerastandpunten en zichtlijnen. Hij weet het af en toe zo te draaien dat toeschouwers bij wijze van spreken in de rol van ‘medeplichtige’ voyeurs worden ‘geplaatst’ of ‘gecast’.

Deze collages maken onverbiddelijk korte metten met leugenachtigheid en hypocrisie. Leve de vrijheid van meningsuiting.

Rick Vercauteren,
Directeur Museum van Bommel van Dam, Venlo

Selectie van belangrijke presentaties en exposities in 2015

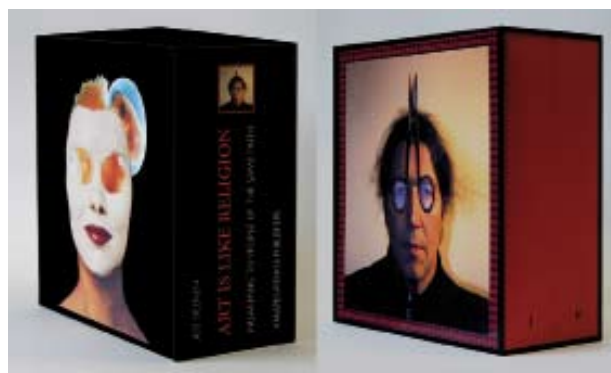
- Deutsche Arbeiter Fotografie, Köln - februari
- Werkperiode en presentatie in Berlijn, i.s.m. Livingstone Gallery Den Haag - april
- Verbeke Foundation, Kemzeke (B) - mei
- Galerie Heidefeld, Krefeld - september

In search of Magritte

DWV 324, 82 x 54 cm, 2001

collection Verbeke Foundation (B)

Jos Deenen - *Art is like religion, preaching to people of the same faith*

Auteurs: Drs. R. Vercauteren, P. Mangen, e.a.

Formaat: 21 x 21 cm, paperback

Twee delen in een cassette

816 pagina's met ca. 750 afbeeldingen in kleur

ISBN 978-90-6216-997-9

Prijs: € 75,00

Jos Deenen

‘Art is like religion, preaching to people of the same faith’

We won't get fooled again!

Year after year the artist Jos Deenen, 1956, produces a steady flow of collages - linking up with the illustrious traditions of trends in art like Dada and Surrealism. Deenen's engaged, critical and at times also deliberately erotic works of art are characterized by an amazing imagination and an ingenious sense of composition, combined with perfectly executed cutting and pasting, as well as the alternating use of a Venlo dialect, Standard Educated Dutch or English. The considered and meticulously constructed collages by Deenen are committed, critical, naughty, unabashedly provocative, bold and vicious. The work is characterized by six different basic disciplines: looking, cutting, assembling, pasting, framing and last but not least the creation of an appropriate text. In his recent collage work he literally and figuratively targets the halfhearted attitudes of BP, Shell, U.S., The Vatican or Wall Street.

With 'Made in Heaven Redux' (c. 1993) Jos Deenen ridicules pornographic work of the American artist Jeff Koons from the years 1990/1991. At that period of time, Koons was almost constantly in the public eye. In 1998 Koons announced, via a sensational billboard poster in a public space, a blue movie 'Made in Heaven', starring Jeff Koons and Cicciolina, a Hungarian born porn actress, whose real name was Ilona Staller. The poster showed the artist, modeled after a naked Adonis, laying on a big kitschy rock. Cicciolina lays beside him, dressed in white lingerie, both arms sleeved in white lace and flowers in her hair. A year later Koons issued inkjet-paintings showing the married couple in scenes of shameless copulation. In fact Staller and Koons proudly presented all the clichés of the hardcore porn business. Jos Deenen places one specific work of Koons, 'Manet' (c. 1991), central to his deliberately complex composition.

The background is panoramic Alpine scenery, the foreground is cunnilingus on the rocks ad absurdum. To embellish the essentially ridiculous libertarian party 'en plein air', Deenen places six, sometimes explicit pornographic images, around the hedonistic central image. The highlight of these is Cicciolina, dressed as a porn nymph,

embracing a larger than life phallus man. To extend further his ridicule of pornofication, Jos Deenen includes various fragments of Jeff Koons' famous work 'Ushering in Banality' (c. 1988) on the left. There is indeed no lack of banality in this obscene, over the top, universe.

In the collage 'Ik heb haar gezien' (I have seen her) from 2005 Jos Deenen reverses the game entirely. The delicately painted, light pink vulva of the woman in the controversial painting 'L'Origine du Monde' from 1870 by the French artist Gustave Courbet is deliberately hidden from view in Deenen's scaled-down version, in the public space of a museum of all places. Deenen has nastily placed the head of a female visitor 'in-between'. Moreover, he has given a nagging title to his work. He frustrates the memory of our origin and at once obstructs the urge to look. Deploying impish, mental feints he jinks around and along the scabrous. Sometimes it is as if he gives the blasphemous, scabrous villainy of Félicien Rops, Georg Grosz, Karl Kraus, John Heartfield, Luis Bunuel, Henry Miller and Pier Paolo Pasolini, a new updated breath. At the same time he occasionally blows, in a dazzling way, new life into an old saying or proverb such as 'De hond in de pot vinden' (trans: 'The dinner is in the dog'). Over and over again, and with evident pleasure, Deenen manipulates unsuspecting viewers in an original way. He mixes the intimate and the familiar to create a provocative, modified image, the caption initiates a dialogue with the general public.

'Pontificaal gelul', (Bollocks in full feathers), a diptych from 2005, shows two monumental billboards in broad daylight hanging from identical grey walls, about three metres above the pavement, where people stand staring as if mesmerised (there is even a toddler in a baby saddle on the luggage carrier of a bike), at a couple with the lower parts of their bodies exposed. The anonymous man, who is wearing a white singlet, has an erection. His swollen member is literally and figuratively towering high above an intently peeping quartet of gentlemen below. The woman, looking out provocatively, born for porn, has unashamedly turned her legs, dressed in pitch-black stockings, to the right. Brazenly she is showing her private parts to the (lecherous) people outside.

Of all downfalls sunset still remains
the most beautiful

DWV 889, 55 x 52 cm, 2011,
collection Dutch Railways (NS)

At first it seems as if the people in the street are staring at wide cinema screens showing pornographic shots or peering through windows at erotic bedroom activities. In this surreal ambiance, where blue pictures are shown in public, passers-by have a view of the inside of the most intimate, utterly personal. Passers-by have become voyeurs. There is more, though. In this diptych, so well-considered in many respects, the old saying 'Letting it all hang out' acquires new significance. Indeed, the shoes pointing upwards with their flesh-coloured soles and the pulled-up legs of the model, who looks us straight in the face without batting an eyelid, jut out partly from the interplay of lines of the said billboards, cinema screens or windows. The exhibitionist bimbo is literally and figuratively breaking through the assumed frameworks and also 'communicates' directly with us: the 'art spectators'. It is only on second thoughts that we realize that Jos Deenen has deliberately set up an ingenious trap.

We, too, are Peeping Toms. Like the Peeping Toms in the work of art we are 'stealthily' gloating over the shaven private parts in public space.

As regards content, Jos Deenen goes a step further. Under the provocative diptych he quotes from the astonishing text by Cardinal Adrianus Johannes Simonis, where

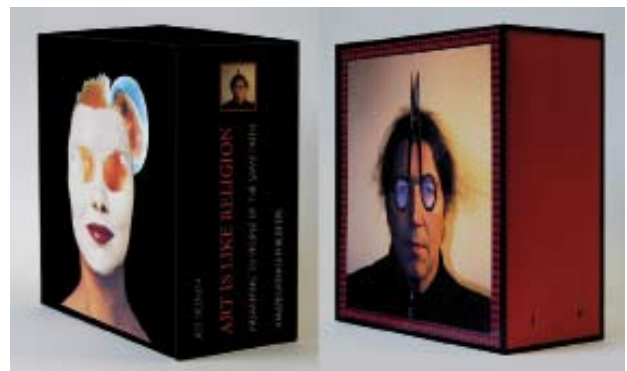
Simonis proposes; the prime role of man as 'the initiator in the act of reproduction' and the role of woman as 'passive and self contained', leads irrevocably to a male image of God. Big Dick? So what?! The title 'Pontifical bullshit', is hyper cynical.

With the mighty collage 'Hypocritical prayers will not comfort ISAF soldiers very much' (c. 2011: 64. x 85cms.), Deenen debunks, without ambiguity or compromise, the phenomenon of mendacity in the everlasting war in Afghanistan. By express order of superiors and spin doctors, Western soldiers present themselves as sympathetic, pious and devout people. Using this simple artifice they hope to pull the wool over the eyes of the native population and the tea drinking tribal warlords.

With evident pleasure Jos Deenen uses dozens of sources to cut and paste 'Hypocritical prayers' together. The, subtly composed, ominous mountain landscape, with pitch-black shadows form a perfect background to the downright ridiculous Western theatre play. However, in 2011 you cannot cheat natives this way anymore. This may be clear when you see someone in the rear group holding up an orange colored board. The message on the board is in fact an ironic variation on the famous song by The Who: 'We won't get fooled again!'

Rick Vercauteren

Director Museum van Bommel van Dam Venlo/Holland

Jos Deenen - *Art is like religion, preaching to people of the same faith*

Authors: Drs. R. Vercauteren, P. Mangen, e.a.

Size: 24 x 30 cm, hardcover

816 pages, 750 illustrations in color

ISBN 978-90-6216-997-9

Price: € 75,00

Klaas Gubbels

‘Gubbels in Oranje’

Klaas Gubbels, zonder twijfel één van onze belangrijkste levende Nederlandse kunstenaars, is dit jaar tachtig geworden. Dit heugelijke feit wordt gevierd met tal van activiteiten en krijgt als hoogtepunt een speciale thematentoonstelling op Paleis Soestdijk.

De combinatie is niet toevallig. Er bestaan warme banden tussen de kunstenaar en het koningshuis en de thema's koning(in) en kroontafel zijn naast de bekende koffiepotten steeds terugkerende beeldelementen in zijn werk.

De tentoonstelling is uniek in zijn soort. Nooit eerder ging een levende kunstenaar met tientallen kunstwerken een dialoog aan met een paleis. En dat is niet eenvoudig.

De stijlkamers van Soestdijk zijn bekend en vragen om de nodige terughoudendheid en respect naar het verleden, maar waar mogelijk durft Gubbels met zijn werk ook echt het gesprek met de kamers van het paleis aan te gaan.

Met de tentoonstelling zullen de bezoekers de kunstenaar Klaas Gubbels veel beter leren kennen: niet alleen zijn bekende museumstukken zijn te zien, ook de kunstwerken die tot nu toe in zijn eigen collectie zijn gebleven en nu voor het eerst in het openbaar te zien zijn. Daaruit spreekt een levende kunstenaar die ook zijn kwetsbaarheid durft te laten zien. Net als thuis worden te getoond in samenhang met werken van Fernand Léger, Willem de Kooning, Daan van Golden en René Daniëls.

In zijn professionele loopbaan als kunstenaar die nu al meer dan een halve eeuw omvat heeft hij een enorm oeuvre opgebouwd van schilderijen, beelden, wandschilderingen en werken op papier waarvan er meer dan honderd werken op de tentoonstelling te zien zullen zijn. Het grote belang van Gubbels voor de Nederlandse kunst wordt steeds duidelijker; onlangs kocht het Rijksmuseum zijn volledige grafische oeuvre aan.

Klaas Gubbels - *Gubbels in Oranje*

Auteur: Drs. W. van den Belt

Formaat: 17 x 24 cm, hardcover

104 pagina's met ca. 70 afbeeldingen in kleur

ISBN 978-90-6216-986-3

Prijs: € 19,50

De Peer

z.j., 500 x 270 x 120 cm, uniek exemplaar,
metaalplaat gepolychromeerd, kunstcollectie Jan des Bouvrie

Frederick V (1596-1632), keurvorst van de Palts, Koning van Bohemen,
en zijn echtgenote Elisabeth Stuart (1596-1662) te paard,
geschilderd door Adriaen Pietersz. van der Venne, 1626-1628
Rijksmuseum Amsterdam

Rivalen aan het Haagse Hof

‘Elisabeth Stuart & Amalia van Solms’

Twee van de meest invloedrijke vrouwen in de Gouden Eeuw staan recht tegenover elkaar: Elisabeth Stuart (1596-1662) en Amalia van Solms (1602-1675).

Rivalen aan het Haagse Hof laat zien hoe deze vrouwen elkaar constant de loef probeerden af te steken en geeft een inkijk in het weelderige hofleven van Den Haag in de 17de eeuw.

Op 14 februari 1613 (Valentijnsdag) trouwde de zestienjarige Schots-Engelse koningsdochter Elisabeth Stuart met de machtigste prins van het Duitse Rijk, keurvorst Frederik V van de Palts. In 1619 accepteerde Frederik V, die succesvol regeerde over de Palts, de Boheemse kroon en werd Elisabeth in Praag tot koningin gekroond. Die beslissing bleek rampzalig, een jaar later werden hun troepen verpletterend verslagen door de katholieke legers van de keizer van het Duitse Rijk, Ferdinand II. Omdat zij slechts een jaar over Bohemen hadden geregeerd, kregen Frederik en Elisabeth de spottende bijnaam Winterkoning en Winterkoningin. Ook de Palts raakten zij kwijt. Frederik en Elisabeth werden koninklijke ballingen die, dankzij de familiebanden tussen Frederik en de Oranje-Nassaus, uiteindelijk in Den Haag onderdak kregen.

Zowel Elisabeth Stuart als Amalia van Solms komen in 1621 naar Den Haag. Elisabeth Stuart als koninklijke balling, Amalia van Solms als een van haar hofdames. Kort na hun aankomst in Den Haag krijgt Amalia van Solms een verhouding met de toekomstige stadhouder Frederik Hendrik. Hij had goede redenen om snel in het huwelijksbootje te stappen. Zijn halfbroer prins Maurits, de stadhouder en prins van Oranje, was ziek en had geen wettige nakomelingen. Op zijn sterfbed maakte Maurits hem duidelijk dat hij zou moeten trouwen om hem op te kunnen volgen. In 1625 stapten ze in het huwelijksbootje, hetzelfde jaar waarin Frederik Hendrik stadhouder wordt. In de tentoonstelling is de prachtige huwelijkscharter van het paar te bewonderen.

Door haar huwelijk ziet Amalia zich plots gepromoveerd tot First Lady van de Nederlandse Republiek. Amalia's nieuwe status zorgt voor toenemende rivaliteit tussen de twee vrouwen. Door hun onderlinge concurrentie ontstaat een echte hofcultuur in Den Haag. Beide hoven proberen elkaar namelijk constant af te troeven met opdrachten

aan kunstenaars, jachtpartijen, hofbals, maskeraden en toneel. Een goed voorbeeld hiervan is de portretkunst. Elisabeth en Amalia wilden daarbij niet voor elkaar onder doen. In Den Haag lieten zij zich eerst portretteren door Michiel Jansz. van Mierevelt uit Delft, die bekend stond als de beste portretschilder van de Republiek. Toen Frederik en Elisabeth in 1628 de jongere en meer vernieuwende schilder Gerard van Honthorst in de arm namen, duurde het slechts een jaar voordat Frederik Hendrik en Amalia ook bij deze schilder portretten gingen bestellen. Elisabeth zette aanvankelijk de toon, vaak geïnspireerd door de kunstopdrachten van haar broer, koning Karel I van Engeland. Bij ieder nieuw portret, nieuwe kleding of haardracht, volgde Amalia op de voet. Soms zijn hun beeltenissen nauwelijks van elkaar te onderscheiden.

Ook op de huwelijksmarkt waren Elisabeth en Amalia elkaars rivalen. Beide vrouwen aasden op dezelfde huwelijkskandidaten voor hun kroost. Tot slot schenkt de tentoonstelling aandacht aan de politieke en dynastieke ambities van Elisabeth en Amalia. Beide vrouwen moeten na de dood van hun echtgenoten in moeilijke omstandigheden de belangen van hun dynastieën verdedigen. Amalia of Elisabeth, wie zal zegenvieren?

Rivalen aan het Haagse Hof

Auteur: Nadine Akkerman

Formaat: 17 x 24 cm, hardcover

128 pagina's met ca. 95 afbeeldingen in kleur

ISBN 978-90-6216-779-1

Prijs: € 17,95

Courtly Rivals in The Hague

‘Elisabeth Stuart & Amalia van Solms’

This publication by Nadine Akkerman will appear on the occasion of an exhibition of the same name at the Historical Museum in The Hague (‘Het Haags Historisch Museum’) to be held between 24 October 2014 and 15 March 2015.

The Battle at White Mountain was more than just a military disaster for Frederick V, as in its shadow he was declared outlaw, stripped of both lands and dignity.

Mocked as Winter King and Queen for their single season’s rule in Bohemia, Frederick and his wife, Stuart Princess Elizabeth, fled in the face of the Catholic armies, finding refuge in the Dutch Republic.

Elizabeth was followed into exile by over 220 servants, including her penniless lady-in-waiting Amalia von Solms, who had served her in the grand castles of Heidelberg and Prague. Within four years Amalia, a renowned beauty, had married and tamed the Dutch womaniser Frederick Henry, Prince of Orange, escaping the life of impoverishment that befell her peers.

In The Hague, Elizabeth Stuart refused to relinquish her title of Queen, and fashioned herself accordingly, shocking the Dutch taxpayers with her extravagance.

Amalia’s sudden change in status from lady-in-waiting to princess, however, led to an intense rivalry which spilled into mimicry as each vied to outdo the other. Portraits were commissioned, tournaments, ballets and masques staged, jewelry bought, the latest fashions avidly taken up, and increasingly exotic riches sought for their cabinets of curiosities.

Their behaviour, however, was far from frivolous as this assertion of courtly identity strengthened their political status, the conspicuous display of riches all the more important when that same identity was under threat. Their rivalry was not merely personal, but dynastic, as they sought to secure the best marriage candidates for their sons and daughters, especially important when both became widowed: power was only to be acquired through projection.

Amalia van Solms,
painted by Michiel Jansz. van Mierevelt, ca. 1640
Collection Haags Historisch Museum

Courtly Rivals in The Hague
Author: Nadine Akkerman
Size: 17 x 24 cm, hardcover
128 pages, 95 illustrations in color
ISBN 978-90-6216-790-6
Price: € 17,95

Allegorie op het afscheid van Willen III van Amalia van Solms na de overdracht van het regentschap aan de Staten-Generaal, geschilderd door Theodoor van Tulden, 1661- Rijksmuseum Amsterdam

VANSPIJK/REKAFA PUBLISHERS BV

Postbus 1230
5900 BE Venlo

Contactgegevens

[T] 077-356.03.03
[E] info@vanspijk.com
[I] www.vanspijk.com

Vertegenwoordigers boekhandel:

Nederland

Jan Smit Boeken
Eikbosserweg 258
1213 SE Hilversum
[T] 035-621.92.67
[E] jan@jansmitboeken.info

België

Maklu Uitgevers NV
Somersstraat 13-15
2018 ANTWERPEN
[T] 03-231.29.00
[E] info@maklu.be

Overview exhibition Jos Deenen at
Museum Van Bommel Van Dam Venlo/Holland,
between 19.09.2014 and 11.01.2015

NEXT EXPOSITION JOS DEENEN

Verbeke Foundation, Kemzeke (Belgium)
between 03.05.2015 and 04.10.2015
info: www.verbekefoundation.com